

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
CASOPISU V OHIU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXIII.—LETO XXXIII.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (CETRTEK), JANUARY 19, 1950

STEVILKA (NUMBER) 13

NOV GROB

MARY BOZIC

Snoči je preminila Mary Bozic, rojena Rožanc, stara 62 let. Stanovale je na 9422 Elizabeth Ave. Doma je bila od Ljubljane, odkoder je prišla v Ameriko pred 35 leti. Bila je članica društva Bled št. 20 SDZ.

Tukaj zapušta sinove Joseph, John in Jerry, vnuke in vnukinje. Pogreb se vrši v soboto zjutraj ob 10:30 uri iz Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda, 9116 Union Ave., v cerkev sv. Lovrenca ob 11. uri in nato na pokopališče Calvary.

Mladenka priznala umor, za katerega se zagovarja druga

BRADY, Tex., 18. jan.—Brhka, 15 let stara Loretta Fae Moringo, je danes kot priča na obravnavi proti Sandri Peterson, razpravljala veliko zmedo, ko je povzročila veliko zmedo, ko je izjavila, da je ona umorila podjetnika Lewisa Pattersona, ne pa 18 let stara Sandra, ki je postavljena na zatožni klopi.

Sandra Peterson je bila v avgustu obtožena, da je ustrelila Pattersona, toda ker je takrat bila še mladoletna, jo niso tirali pred sodnijo. Na preiskavi je priznala, da je izvršila umor.

Kot sedaj pravi Loretta Fae Moringo, je Sandra bila pod vplivom mamila marihuane, ko je bil umor izvršen. Loretta je izjavila, da je ona imela revolver, toda Sandra očividno ni vedela, kaj se dogaja. Ko sta obe mladenki bili aretirani, je Loretta sprva obtožila Sandro, da je umorila podjetnika, slednja pa je priznala.

V teku pričanja Lorette je Sandra od presenečenja trikrat padla v nezavest.

500 zabojev žganja uničenega v ognju

Včeraj je ohijski prodajalnik žganja na 5600 Euclid Ave. bilo uničenih 500 zabojev žganja, ko je začelo poslopje goreti. Upravitelj državne trgovine je izjavil, da je bilo uničenega za \$20,000 žganja, poleg tega pa prizadeta škoda poslopju, ki se jo ceni na \$3,000.

Redna seja

Jutri, v petek zvečer ob osmih se vrši redna seja društva "Washington" št. 32 ZSZ v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Članstvo je vabljen, da se udeleži v polnem številu.

Vile rojenice

Vile rojenice so se zglasile pri družini Mr. in Mrs. E. Skapin, 922 Alhambra Rd., in pustile krepkega sinčka-prvorojenca.

Mlada mamica je hči Mr. in Mrs. Louis Bezek, ki sta prvič postala "grandpa" in "granda", kakor tudi Mr. in Mrs. Tony Skapin. — Čestitamo!

LEWIS UKAZAL STAVKUJOČIM PREMOGARJEM, DA SE MORAJO V PONEDELJEK VRNITI NA DELO

PITTSBURGH, 18. jan.—Predsednik UMW John L. Lewis je danes ukazal 86,000 premogarjem, naj do ponedeljka končajo stavko.

Nova navodila voditelja premogarjev je razkril predsednik distriktnega lokala št. 5 John P. Busarello, ki je izjavil, da bodo distriktni unijski voditelji obvestili stavkujoče premogarje.

"Ukaz je, da se vrnete na delo. To je ukaz Johna L. Lewisa."

Medtem pa je v mnogih predelih prišlo do nasilij in nemirnov. Neki premogar je bil ubit, ko je piketiral pred nekim premogovnikom v Ohiu. V Pennsylvaniji pa so stavkujoči premogarji skušali z dinamitom uničiti opremo premogovnikov in napadli s kamni neki trok in neko poslopje.

V pennsylvanska premogarska področja so bili poslani močni policijski oddelki.

Busarello je naznanil, da se ne bo skušalo pritiskati na premogarje, da se že ta teden vrnejo na delo, ker je UMW unija preklcala za danes tridnevno tedensko delo. Na nekaterih področjih srednje Pennsylvanije so se premogarji že vrnili na delo.

Nekateri krogi pa menijo, da bodo mnogi premogarji prezrli tudi nova navodila Lewisa, kajti opozarjajo, da je Lewis "svetovalec" premogarjem, naj se vrnejo v rove, kljub temu pa so oklicali stavko.

Wallace je l. 1944 opozoril Roosevelta, da bodo Kitajci vrgli z oblasti Čiangkajška

WASHINGTON, 18. jan.—Danes je bilo razkrita, da je bivši podpredsednik Zedinjenih držav Henry A. Wallace že leta 1944 opozoril pok. predsednika Roosevelta, da bivši kitajski nacionalistični diktator Čiangkajšek ni dovodil inteligentni in da ni politično dovolj močan, da bi na Kitajskem po vojni ostal na oblasti.

Wallace je prišel do tega dalekovidnega zaključka, ko je leta 1944 odpotoval na Kitajsko in proučeval tamkajšnji položaj. Za predsednika Roosevelta je pripravil poročilo, ki pa je do danes bilo držano v strogi tajnosti. Danes se je obelodanilo kopijo tega poročila in sicer po senatnih diskusijah o položaju na Kitajskem.

Wallace je kar naravnost povedal, da bodo v povojni Kitajski prišli na oblast novi voditelji in sicer potom "evolucije ali pa revolucije," toda kot zglede, se bo to zgodilo verjetno potom revolucije. Poznejši dogodki so potrili, da je Wallace pravilno računal na zgodovinsko revolucijo kitajskega ljudstva.

Bivši podpredsednik je v svojem poročilu svetoval Rooseveltu, naj Zedinjene države delujejo, da se na Kitajskem upostavi koalicijsko vladno in podpre kitajске liberalne elemente. Toda Roosevelta je kmalu zatem umrl, Wallace pa je bil leta 1946 vržen iz vlade in ti njegovi nasveti so bili zavrnjeni. Ameriška vlada je še naprej podpirala diktatorja Čiangkajška, dokler ni prišlo do neizogibnega poloma, na katerega je Wallace zastoj svaril.

Wallaceovo poročilo iz leta 1944 je objavil demokratski senator Herbert O'Connor in sicer skupaj s pismom bivšega podpredsednika, v katerem je izrazil začudenje, ker državni tajnik Dean Acheson ni v svojo "Belo knjigo," s katero je bil obsojen korumpirani Čiangkajškov režim, vključil tudi to njegovo poročilo.

Značilno je, da je državni tajnik Acheson na današnji časniškarski konferenci izjavil, da Zedinjene države upajo, da se bodo na Kitajskem pojavile "tretje sile," ki bi mogoče zopet pridobile kontrolo nad Kitajsko. Acheson je pristavil, da za sedaj ni izglede, da se bo to zgodilo.

Myron C. Taylor podal ostavko kot poslanec v Vatikanu

Protestantje bodo obnovili napore, da se ukine urad

WASHINGTON, 18. jan.—Osebnim poslanecem predsednika Trumana v Vatikanu, Myron C. Taylor, je danes podal ostavko na svojem položaju, ki ga je imel zadnjih 10 let.

Z ostavko Taylorja bodo protestantovski voditelji verjetno obnovili napore, da se ukine urad ambasadorja pri sv. Stoli, ker menijo, da krši ameriški princip o ločitvi cerkve od države. Protestantje so v preteklosti vodili ogorčeno borbo proti ambasadorju v Vatikanu in nvečkrat zahtevali od Trumana, naj Taylorja odpokliče.

Taylor je episkopalec. Za svojega osebnega poslanca pri papežu ga je imenoval pokojni predsednik Roosevelt leta 1939, ker je verjetno želel imeti zveze z Vatikanom za časa vojne. Toda Truman ga je kot takega obdržal, čeprav protestantje zagotavljajo, da po končani vojni navzočnost ameriškega ambasadorja v Vatikanu ni več potrebna.

Kot so naznanili iz Bele hiše, je predsednik Truman sprejel ostavko Taylorja "z globokim obžalovanjem." Toda ni takoj povedal, če bo ali pa ne imenoval novega ambasadorja. Na niki časnikarski konferenci leta 1946 je izjavil, da bo Taylor obdrževal zveze med ameriško vlado in Vatikanom, dokler ne bodo po končani vojni podpisane mirovne pogodbe. Ker mnoge mirovne pogodbe še niso podpisane, nekateri krogi menijo, da bo kljub opoziciji protestantovskih verskih voditeljev Truman imenoval novega ambasadorja.

Protestantje se opirajo tudi na dejstvo, da senat ni nikoli odobril ameriškega ambasadorja pri Vatikanu, kar pomeni, da je postavljen protipostavno.

Z druge strani pa je rimskokatoliški kardinal Francis Spellman ostro napadel protestantovske voditelje, ki so bili proti takšnih zvezah z Vatikanom.

Taylor je zelo premožen. Bil je predsednik močnega United States Steel korporacije. Nedavno so časopisi poročali, da mu peša zdravje. Star je 76 let.

RUMUNIJA ZAVRGLA PAKT Z JUGOSLAVIJO

BEograd, 18. jan.—Zanesljivi krogi so danes sporočili, da je Rumunija preklcala železniški pakt, ki ga je sklenila z Jugoslavijo. S tem je pretrgala vse prometne zveze z Jugoslavijo, z izjemo zračnih.

Bolgarska je nedavno tudi zavrgla podoben sporazum.

Žalostna vest

Dr. F. J. Kern in Jože Jauch sta prejela iz uršulinskega samostana v Škofji Loki obvestilo, da je tam 5. januarja preminila njiju sestra S. Filipa v 78. letu starosti. V domovini zapušta še dve sestri. Bodi ji ohranjen blag spomin!

Srebrni jubilej

V krogu svoje družine, prijateljev in znancev sta na 15. januarja praznovala srebrni jubilej Mr. in Mrs. Anton in Mary Brgoch iz 659 E. 160 St. Sorodniki, prijatelji in znanci jim čestitajo in želijo še mnogo let zdravja, sreče in zadovoljstva.

Lilienthal bi osebno šel v Moskvo na pogovore s Stalinom v zvezi s kontrolo hidrogenskih ter A-bomb

Načelnik Komisije za atomsko energijo veruje, da je sporazum z Rusijo mogoč

WASHINGTON, 18. jan.—Načelnik Komisije za atomsko energijo David E. Lilienthal se je danes ponudil, da bi osebno šel v Moskvo na pogovore s sovjetskim premijerjem Stalinom s ciljem, da se sklene sporazum glede mednarodne kontrole atomskih in hidrogenskih bomb.

Lilienthal bo izstopil iz Komisije prihodnji mesec. Prvotno je podal ostavko za 1. januar, toda nekateri krogi menijo, da je podaljšal ostavko, ker želi preprečiti množično produkcijo hidrogenskih bomb, ki so baje tisočkrat močnejše od atomskih.

Kot je poročano že včeraj se Lilienthal skupaj z nekaterimi vladnimi uradniki zoperstavlja produkciji hidrogenskih bomb. Včeraj je bilo razkrito, da je apeliral na Trumana, naj se skuša sporazumeti s sovjetskimi voditelji, predno se začne s produkcijo hidrogenskih bomb. Danes pa se je baje ponudil, da bo šel sam v Moskvo, če se Truman ne želi sestati s Stalinom. Po mnenju načelnika Komisije za atomsko energijo je sporazum s sovjetskimi voditelji mogoč.

Mnenje znanstvenikov je, da se vprašanje hidrogenskih bomb ne more pustiti nerešeno. Teoretično znanje o hidrogenskih bombah imajo tudi sovjetski znanstveniki in ker so izdelali atomsko bombo prej kot se je pričakovalo (računalo se je, da jo bodo izdelali šele leta 1952), se veruje, da lahko tudi sovjetski znanstveniki začnejo izdelovati hidrogenske bombe.

Predsednik Truman doslej še ni podal svoje mnenje. Baje najvišji svetovalci ne soglašajo glede stališča, ki naj bi ga vlada zavzela. Znano je, da Lilienthal vztraja na pogovorih s sovjetskimi voditelji, predno se začne izdelovati hidrogenske bombe. Nekateri krogi pravijo, da isto stališče zavzema tudi državni tajnik Acheson. Oba, Lilienthal in Acheson, sta soglasno z nepotrjenimi poročili mnenja, da bi se moralo ustaviti produkcijo atomskih bomb in uničiti sedanjo zalogo. Baje je Lilienthal svetoval nekaterim znanstvenikom, naj ne pomagajo pri produkciji hidrogenskih bomb.

Z druge strani pa se poverjenik za atomsko energijo Lewis L. Straus zoperstavlja Lilienthalovemu mnenju, češ, da se ne bi smelo tratiti časa s pogajanjmi s Sovjetsko zvezo, pač pa takoj začeti s produkcijo hidrogenskih bomb.

Nekateri krogi menijo, da bo Lilienthal skušal pridobiti javno mnenje za obnovo pogajanj s Sovjetsko zvezo s ciljem, da se doseže sporazum glede kontrole atomske in hidrogenske energije.

Naslov tajnice

Tajnica krožka št. 3 Prog. Slovenk za letošnje leto je Mrs. Frances Julylia. Njen naslov in telefonska številka sta: 832 E. 209 St., KENmore 0325, kamor se naj članice obrnejo v zadevah krožka.

Senat glasoval za preklic davkov na oleomargarinu

WASHINGTON, 18. jan.—Senat je danes s 56 proti 16 glasovom odobril, da se ukine federalne davke na oleomargarin.

Ohijski senator Robert A. Taft je tudi glasoval za ukinitve davkov, ki so prinašali državi blagajni okrog \$10,000,000 letnega dobička. Davki na oleomargarin so bili naloženi, da se ne bi prizadelo prodajo dražjega masla.

Predloga za preklic davkov bo sedaj poslana v poslansko zbornico, ki pa jo je že enkrat odobrila. Po skupni konferenci senata in poslanske zbornice bo poslana Trumanu na podpis in postala zakon.

Proti ukinitvi davkov na oleomargarin so se ogorčeno borili mlečni trusti, ki so potrošili na stotine tisočev dolarjev, da bi porazili predlog. Predsednik Truman pa je opetovano zahteval, da se ukine davek na oleomargarin, ki da je deskriminatorčen.

16 UBITH V ŠPANJI

ALBACATE, Španija, 18. jan.—Sestnajst oseb je bilo danes ubitih, med njimi trije španski častniki, ko je letalo tipa Junkers treščilo v neko goro blizu Tobarre.

Vlada prodaja za izvoz surplusne farmske pridelke

WASHINGTON, 18. jan.—Poljedelski oddelek vlade je danes vrgel na trge za izvoz v inozemstvo surplusne poljedelske pridelke vredne več milijonov dolarjev.

Koruzo, ječmen, oves, laneno olje, suhi fižol, mleko v prahu, krompir itd. se bo prodajalo za inozemstvo po zelo znižanih cenah, skoro zastoj. Vreče s 100 funtov krompirja, ki stanejo vlado \$2.10, bodo na primer prodane v inozemstvo po en cent.

Poljedelski oddelek je nakupil čil zalogo na osnovi programa za podpiranje cen kmečkih proizvodov. Zaloge se bo prodalo do 28. februarja.

Kanada je že naznanila, da bo protestirala proti nizkim cenam ameriških farmerskih produktov, toda ameriški uradniki so obljubili, da se bo podvzelo mere, da se ameriške surplusne pridelke ne bo pošiljalo na kanadske trge. Z druge strani pa nekateri uradniki opozarjajo, da je isto delala tudi Kanada, ko je s prodajanjem svojih surplusnih pridelkov škodovala ameriškemu izvozu.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

LAKOTA V ŠPANJI

Vsled hude lakote, ki grozi Španiji, je fašistična vlada gen. Franca začela moledovati za žito. Pripravljena je sprejeti žito od katere koli države, celo od Sovjetske zveze.

O obupnih razmerah, ki jih mora špansko ljudstvo prenašati pod fašističnim režimom, se je malo pisalo, ker je pač v ospredju "komunistična nevarnost" in za naše ameriške velike dnevnike je to vse, kar šteje. Franca se je celo snubilo v blok "zapadnih demokracij," naši kongresniki in senatorji so potovali po tej nesrečni deželi in "proučevali položaj," ne da bi se pri tem sploh ozirali na ljudstvo. Kar je za njih štel, je bila "strategična lega" Španije in njeno vojaštvo.

No, zadnji teden pa je resnica o Francovi Španiji malo bolj prepričevalno prdrila v svet, ko so se iz Madrida slišali obupni kriki na pomoč: naj nam pomaga Bog, ali pa vrag.

Razumljivo je, da pomanjkanje in lakota trpijo vse dežele, ki so bile strahovito razdejane v zadnji vojni. Španijo pa se to ni zgodilo. Vojna jo ni prizadela v nobenem oziru, celo bi po vsej logiki morala tudi od nje pridobiti, saj je Hitlerja zvesto oskrbovala s svojimi naravnimi viri. Zakaj torej lakota v Španiji?

Že pred desetimi leti je diktator Franco obljubil agrarne reforme, to je, da bo zemljo veleposestnikov razdelil med kmete in najemnike. Toda mati cerkev je ena najbolj premožnih veleposestnikov v Španiji in star pregovor pravi: roka roko umije. Cerkev ščiti Franca, Franco ščiti cerkev. Špansko ljudstvo pa je vsled tega vzornega sodelovanja med posvetno in duhovno oblastjo ostalo praznih rok. Pa saj se končno to isto dogaja tudi v Italiji, kjer je krščansko-demokratski premijer de Gasperi obljubil agrarne reforme pred volitvami, po volitvah do današnjega dne pa še ni ničesar storil.

Se v zgodnjih dnevih španske republike je Španija pridelala okrog 4.000.000 ton žita letno. To sicer ni bilo mnogo, predvsem pa zaradi upora cerkve in veleposestnikov proti agrarnim reformam, toda če se ima v mislih, da je pod fašističnim režimom leta 1948 pridelala le 2.500.000 ton, torej 1.500.000 manj, si lahko predstavimo, koliko je zadnjih deset let Španija napredovala.

Ekonomski izvedenci prerokujejo hudo lakoto koncem februarja, če se Španiji ne bo takoj poslalo žita. Težave pa so, ker peščica mogotcev molze špansko ljudstvo do takšnih meja, da se nihče ne upa poslati Španiji nujno potrebno hrano, ker ni—denarja. Celot argentinski diktator Peron, ki je po idejah nekakšen sorodnik fašističnemu diktatorju Francu, je odklonil pomoč. Pravi, da bo morala odslej Španija plačati za žito v gotovini. Plačaj pa nosi! Peron se je očitno naveličal brezkončnih kreditov, ki jih je odobral svojemu španskemu kolegi. To je med ostalimi tudi primer "bratskih odnošajev," ki vladajo med po idejah sorodnimi državami.

Ameriška Chase National banka je lani odobrila Francu posojilo v znesku \$25.000.000. Denar pa je že zginit. Dvomimo, da je bil porabljen za namenom, da se olajša obupni položaj španskega ljudstva. Francova vlada soglasno z najnovejšimi poročili moleduje za novo ameriško posojilo.

Mi, seveda, nismo niti najmanj navdušeni za fašistični režim generalisima Franca, čeprav ga skušajo nekateri naši klerikalni krogi predstaviti kot protikomunističnega in po tem takem vrednega ameriške pomoči. Trdijo, da je tudi sovjetski režim diktatorski, pa če ga priznamo, zakaj bi ne priznali tudi Francov? Pri tem seveda molčijo kot zaliti ob dejstvu, da je fašist Franco bil v vojni na strani sovražnikov Zedinjenih držav, medtem ko se je Sovjetska zveza borila na strani zapadnih sil—Anglije, Francije in Zedinjenih držav.

Vsaka politična pomoč Francu bi škodovala ugledu Zedinjenih držav. Križ je, ker bo očitno stradalo tudi samo ljudstvo, če bi se pomoč v hrani odklonilo. Franco bi se lahko pred trpečim španskim ljudstvom bahal, da ga podpirajo Zedinjene države in s tem ojačil svoj položaj fašističnega diktatorja. Edina solucija bi bila, da posamezne dobrodelnice agencije prevzamejo skrb za prehrano španskega ljudstva in da same v Španiji delijo žito onim, ki ga potrebujejo. Pri tem pa je treba jasno in odločno poudariti, da to ni nikakršna zasluga Franca, pač pa ravno

"SAMO ENO ŽELJO IMAM: RAD BI BIL DANES MLAD!"

PRAVI 66 LETNI LIVAR-UDARNIK LOVRO PLESNIK IZ LJUBLJANE

Sem preprost človek, delavec. Doživel sem Avstrijo in Kara-džordževičevo Jugoslavijo. Vse življenje sem trdo delal in se nisem utegnil ukvarjati s pisanjem. Kvečjemu, da sem napisal na leto nekaj kart in pisem sorodnikom in znancem. Toda danes, če odprem radio, slišim tako gorostasne laži proti nam, da ne morem molčati. Spregovoriti hočem preprosto, po delavsko, kakor pač znam. Samo na kratko vam hočem orisati svoje življenje, ki je podobno življenju tisočev jugoslovanskih delavcev.

Bajta in seden otrok

Doma sem iz Smartnega pri Celju. Oče je bil bajtar, mati dmnarica. Orok nas je bilo sedem. Kruh smo le redkokdaj videli, do siteda se ga nismo nikoli najedli. Ko mi je bilo enajst let, je oče umrl. Mati je bila mati rekla: "Služiti boš moral". Razkropili smo se po svetu. Jaz, najmlajši, sem šel k vašemu štacunarju za pastirja. Dostokrat sem bil tepen. Vsak dan za zajtrk, kosilo in večerjo zmerjan. V šolo, ki mi je bila nad vse draga, me niso puščali redno. Nekoč sem bil hudo tepen, ker sem na pašo skrivaj odnesel Jurčičevega "Desetega brata", ki je bil last gospodarjevega sina.

Izučil sem se za livarja

Ko mi je bilo šestnajst let, je prišla mati pome in rekla: "Izučiti se boš moral kakšne obrti". Nič ni vprašala, kaj bi rad postal, ampak je nadaljevala: "Izučil se boš za ključavničarja, ti dobro zaslužiš".

Pa ni bilo nič s tem, ker je imel ključavničarski mojster v Zalcu že zadosti vajencev. Nato me je mati odvedla v železničarsko delavnico, kjer pa niso potrebovali ključavničarskih vajencev, pač pa vajence za livarje. "No, boš pa livar!" je preprosto odločila mati in pri tem je ostalo.

Ko sem se izučil, sem šel v svet. Delal sem v Grazu, v Reinlandu in Vestfaliji in v raznih krajih na Gornjem Štajerskem. Nato sem se vrnil v domovino. Takrat sem bil mlad in sam. Z zaslužkom sem še nekako shajal, ker sem skromno živel. Pri voščiti si pa nisem mogel ničesar. Oh, kako so me mikale knjige. Toda bile so predrage. Glede na to, da sem bil v izločbah. V prvi svetovni vojni sem bil v Karpatih ujet ter v ruskem ujetništvu do leta 1918.

Kako je bilo v Kara-džordževičevi Jugoslaviji

Ko sem se vrnil iz ujetništva, sem mislil, da se vracam v nov, pravičnejši svet. Tudi mnogi drugi so tako mislili. Pa smo se bridko zmotili. Kara-džordževičeva Jugoslavija je velika obljubljala — ostalo pa je vse pri obljubah.

Nastavljen sem bil v delavnici državnih železnic. Delal sem vestno, z veseljem do dela. Tega veselja pa ni nihče opazil. Nič drobnega priznanja nisem prejel za svoje delo. Zaslužek je bil slab in nestalen. Režim, ki je bil na vladi leta 1927, nas je nastavljal kot stalne delavce. Že naslednji režim, pa je to odločno zavrgel.

Leta 1921 sem se oženil. Stanovali smo v temnem, vlažnem kletnem stanovanju skupaj z drugo družino. Tam mi je žena rodila sina in hčer. Sedem let smo tako životali skupno s tujo družino, 9 ljudi stisnjenih v dve majhni sobici s skupno kuhinjo.

— **drobni, odreveneli prstki brez krvi, so krčevito oklepali košček premoga**

Gospodarska kriza, ki je takrat kot črna pošast razsajala po kapitalistični Jugoslaviji, je

delavce bridko prizadela. Na vseh koncih in krajih so nam škripali od zaslužka. Zapirali so tovarne in delavnice in delavce metali na ceste. Srce se ti je trgalo, ko si šel mimo polnih izložb, v katerih je bilo vse polno dobrih reči, pa si na vsakem koraku srečal sestradanega brezposelnega. Takrat je bil človek in njegovo delo manj vredno od blata na cesti.

Pozimi je na kolodvorski postaji, kjer so stali vagoni s premogom, mrgolelo slabo oblečenih otrok, ki so v košare in vreče nabirali drobce od premoaga, da so matere doma imele s čim kuriti. Med njimi sem dostokrat videl Milana, desetletnega fanta iz Zelene jame. Očeta sem dobro poznal. Delal je v tovarni kleja, kjer so delavce zelo slabo plačali. Stanovali so v baraki. Mati je od stradanja in ganja zbolela za jetiko in največ ležala. Milan je bil izmed 5 otrok najstarejši in hranitelj družine. Nekoč pa se je dogodila nesreča. Ko je fant pod vagoni pobiral premog, se je vlak premaknil in kolese ga je povozilo in mu odrezalo obe roki. Videl sem njegovo mrtvo roko. V srce me je pretreslo: drobni, odreveneli prstki brez krvi so krčevito oklepali košček premoga.

Vse to pa so bile za tiste čase vsakdanje zgodbe. Sli smo mimo njih in naše lastne težave so nas prisilile, da smo jih pozabili.

Žena je prala — da je hči lahko študirala

Otroka sta rastla. Potrebnovala sta obleke, perila, čevlje. Pozneje za šolo knjig in zvezkov. Da bi se lažje rinili, je žena začela prati za druge. Mala, mračna kuhinja, je bila polna mokrega perila, ki se je sušilo na vrveh. Ženine roke so bile vse razjede od luga.

Nekoč mi je hčerka zaupala, da bi rada študirala. Spomnil sem se svoje mladosti, svojih neizpolnjenih želja. "Boš!" sem ji obljubil. Se tesneje sem si za- tegnil pas, žena je sprejela še več perila v pranje — in Mila je študirala.

Šele oblast ljudstva je dala priznanje mojemu delu

Dvainsedest let mi je bilo, ko smo doživeli veliko prerogaje domovine. Toliko razočaranj je že šlo mimo mene, da sprva v vse nisem mogel prav verjeti.

Tudi v našo delavnico so prišli novi ljudje. Oh ne, saj niso bili novi. Mnoge sem že desetletje dobro poznal. Z njimi sem delal. Toda danes so bili to čisto drugačni ljudje. Na njih je bil pečat revolucionarne narodno osvobodilne borbe in ljudske revolucije. In zgodilo se mi je prvič v življenju, da so se zanimali za moje delo, ki je tako dobilo svoj namen in pomen.

S kakšnim veseljem sem odšel delat. Z besedami bi to težko povedal. Delavci pa me bodo tudi tako razumeli. Saj sami vedo, kako je, kadar delaš z veseljem, z zanosom. Roke delajo kar same od sebe, mišice se ti napno, da se ti zdi, da bi vrgel svet iz tečajev in ure se ti izpremene v minute. Popolnoma sem pozabil, da imam na hrbtu že precejšnjo pezo let.

Skrb za delavca danes ni prazna beseda

Sanje o svetlem, prijaznem stanovanju, so se uresničile šele zdaj. Danes se vracam z dela v prijazen, svetel dom, kjer kuhinja ni več prepredena z vrvmi, na katerih neprestano visi mokr perilo. Ko se okopjem v kopalnici, me čakajo knjige in radio. Da, knjige. Lepo zbirko jih že imam in ta zbirka se sproti

veča. Ob branju se najlepše odpočijem.

Prvič v življenju v letovišču in zdravilišču

Letovišče in zdravilišče! Na to dvojico včasih delavec ni smel niti pomisliti. Saj ni imel sredstev niti vsakdanje preživljanje. Da, takrat je bil počitek v letoviščih namenjen samo bogatim, ki že tako niso delali drugega kakor počivali.

Danes v Jugoslaviji tega ni več. Vsa letovišča in zdravilišča in še mnogo novih, so odprta delovnim ljudem. Tudi jaz sem bil v letovišču in zdravilišču in to prvič po petdesetih letih svojega težkega livarskega poklica.

Ko sem bil proglašen za udarnika, me je sindikalna podružnica poslala na brezplačno letovanje v Opatijo. V hotelu, kamor so nekdo hodili na letovanje bogati tujci in domačini, smo se znašli sami delovni ljudje. Iz vseh delov dežele smo prišli, večina nas je bilo prvič na letovanju. Sprva je bilo mnogo izmed nas kar nekam nerodno. Saj nismo bili navajeni tako posedati brez dela. Rudar iz Trbovelj, večkratni udarnik, je povedal zjutraj: "Spet sem ob štirih ponoči planil iz postelje. Kar ne morem se navaditi, da sem v letovišču." Pa smo se le navadili. Delali smo izlete v okolico, brali knjige, poslušali glasbo in si pripovedovali svoja doživljanja v dela.

Spomladi sem obel na pljučnici. Ko sem okrevljal, mi je zdravnik državnega zavoda za socialno zavarovanje nakazal enomesečno zdravljenje v zdravilišču Rogaske Slatine. Kako je bilo tam? Predeljo bi bilo, da bi pravil o tem. Pribejlem je eno: Skrb za delavca v Jugoslaviji danes ni prazna beseda!

Le eno željo imam: rad bi bil danes mlad

Ko so me drugi proglasili za udarnika, sem šele opazil, da sem prav za prav star. Pogledal sem po tovariših, ki so bili z menoj proglašeni za udarnike. Vsi so bili dosti mlajši. Primerjal sem svoje roke z njihovimi. Njihove so bile močne in mlade; kako dolgo bodo še lahko delale. Rečem vam: skoraj mi je bilo hudo.

Prosil so me, naj jim nekaj povem kot najstarejši livar — udarnik. Bil sem v zadregi. Le kaj naj jim rečem? Pa sem pogledal po svojih rokah in povedal iz srca:

"Tovariši! Le eno željo imam: rad bi bil danes mlad. Rod bi imel mlade močne roke kakor vi, da bi lahko še mnogo, mnogo delal!"

POSILANO (SANSU—CHICAGO)

Posledice bombardiranja Jeruzalema

Izraelske oblasti so nedavno uradno objavile posledice obleganja in bombardiranja Jeruzalema. Arabske granate in kroglice so ubile 937 vojakov in 538 civilistov, mož, žena in otrok. Poleg tega je mnogo oseb pomrlo zaradi lakote in izčrpanosti.

MARCH OF DIMES

IVAN CANKAR IN MOHORJEVA DRUŽBA V CELOVCU LETA 1911

Prispevek nam je poslal tovariš Josko Mara iz Predjamske ulice v Ljubljani, ki je bil leta 1911 črkostavski vajenec v Mohorjevi tiskarni v Celovcu. Po mnenju tovariša Mara, bi ta dogodek lahko izpričala še bivši ravnatelj tiskarne Merkur v Ljubljani tovariš Otmar Mihalek in pisatelj Ivan Matičič, sedaj profesor na grafiški šoli v Ljubljani, ki sta bila takrat stavca v Mohorjevi tiskarni v Celovcu in sta skupaj s tovaršem Marom edini še živi pričci dogodka. V članku omenjeni Josip Stergar je umrl leta 1930 ali pozneje v Ročavljah pri Zalcu. Ivan Kolenc, takratni faktor tiskarne, pa okrog leta 1929 v Celju. Avtor članka pripominja, da se iz originalne izdaje "Troje povesti" lahko vidi, da je k poli prilepljen.

Bil je lep zgodnjejesenski predpoldan leta 1911, ko je stopil v stavčno tiskarno suhljat in brkat gospod še precej mladih let. Obiski stavnice so bili takrat, ko so imeli "črno umetnost" še za tajnost, neobičajni, vendar je tiskarna včasih pristala na to, da so si jo smeli "udjeti" in razne bratovščine ogledati in malo poškiliti na stavce. Toda to je bilo zelo redko, ker so taki obiski motili delavce na škodo tiskarne. Zato sem se kot vajenec čutil, da je prišel ta gospod kar sam v stavnico.

Brkati gospod je pristopil naravnost k stavcu Stergarju starijšemu, ki je imel ravno takrat opravka z novim rokopisom.

Navajeni smo bili na različne rokopise, pisane z roko in s strojem. Ker je od rokopisa bila odvisna ekspektivnost pri delu, smo seveda imeli lepše vsi rajši. Dasi smo bili v čitanju rokopisov izvežbani boljše kakor kakšen kriminalni preiskovalni sodnik, nam je bil lep, čitljiv in razločno pisan rokopis ali dopis, posebno, če je bil še papir "ministrski", ljubši kakor slab dopis podeželskega dopisnika za "Mir", tedanje glasilo koroških Slovencev.

Stavec Stergar Josip je bil že star gospod s kozjo brado, ki mu je migala najrajši, če je bil z rokopisom zadovoljen. Zaradi kratkovidnosti je z rokopisom ravnal prav mehko, ko ga je zapenjal v tentkel. Brada mu je zadovoljno migala, kakor da bi kaj posebno okusnega prežvekoval.

Torej tega dne in ta trenutek je pristopil k Stergarju brkati gospod in se pozanimal za delo. Stari Stergar mu je povedal, da pregleduje rokopis Ivana Cankarja. Rokopis nosi naslov "V dolini solz", in je prav krasen. Posebno mu je všeč, ker ima dosti odstavkov. In ker je tudi vsebina zanimiva, bo šlo delo gladko od rok.

Stavci smo se zanimali za vse in se pri tem tudi potegovali za boljša dela. Pri tem smo mislili tudi na rokopise novih povesti in romanov, ki jih je družba izdajala svojim članom. Navadno smo najprej prebrali vso povest v rokopisu. Seveda je bilo to dovoljeno le "gospodom" stavcem, vajenci pa smo si take stvari samo "izposojevali". Tako sem tudi jaz ta rokopis prebral v eni noči, še preden je bil postavljen. Bil je pisan na lepem, belem pisarniškem papirju na četrtnihah pole, lično, brez vsakih popravkov, da ga je bilo z veseljem prelistati.

Ko je brkati gospod odšel iz stavnice nazaj v pisarno, je M. potihem povedal Stergarju, da je bil to Ivan Cankar, avtor rokopisa. Da — je prav tako pridušeno odgovoril Stergar.

Ker sem prebral že nekaj Cankarjevih knjig, sem se za-

rotil, da si ga moram še bolj natanko ogledati. Pazil sem, kdaj se bodo vrata pisarne na hodnik odprla ter smuknil na hodnik in počakal, da je šel Cankar mimo mene. Ogledoval sem ga prav pozorno, ker sem želel, da me nagovori, toda odšel je zamišljen mimo mene v drugi del hiše in po stopnicah v prvo nadstropje, kjer je bilo ravnateljstvo in uredništvo družbe, katere tajnik je bil msgr. Podgorc.

Tako je bilo moje prvo srečanje s Cankarjem.

Ne spominjam se točno dneva, kdaj je bila knjiga skoraj dotiskana. Prve pole so bile že v knjigovoznici, ko je neko popoldne prišel faktor Kolenc k Stergarju in mu naročil, naj takoj postavi novo naslovno stran za Cankarjevo knjigo! No, zdaj pa imaš, je rekel slabe volje. Hitro napravi po tem popravku!

Biti je moralo nekaj pomembnega, ker se je tudi Stergar jezil. Na vprašanje odvrne: Ah, knjiga je skoraj gotova, zdaj pa bodo ves skoraj dotiskani ovitek zavrgli in tiskali novega! Na prvi poli bodo knjigovezi izrezali naslovno stran in nalepili novo. Naslovna stran in z njo vsaka knjiga dobi drug, nov napis "Troje povesti", namesto že tiskane "V dolini solz".

Tako je Cankarjeva najboljša in najizrazitejša knjiga s povestjo o Simmu Sirotniku in kremljarju Eliji dobila ime, ki ne pove ničesar. Vse Cankarjeve knjige imajo naslove, ki nekaj pomenijo, ta pa je bila degradirana.

Zakaj? Prečitaj knjigo in našel boš vzrok v zvezi z njeno vsebino in dejstvom, da je bila izdana kot "književni dar Družbe sv. Mohorja v Celovcu leta 1911", ko je besnel hud boj med delavstvom in gospodo vseh branž, med napredno usmerjenostjo in mračnjakškim klerikalizmom, ko je že tako navidez majhna besedica, naslov knjige, bila velikega pomena, in ko je bil tajnik Družbe sv. Mohorja — msgr. Podgorc.

Ce boste ponatiskovali to knjigo, dajte ji naslov, kakor ji ga je že pisatelj sam ob njenem rojstvu namenil, a ga je moral pod pritiskom razmer opustiti.

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želijo čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7. št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, 37 št. 5, 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32; 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Enako je pri deklicah drugačna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa se začenja v Evropi z št. 42 je ameriško 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 44. (Se vrti med 10 in 11 točk razlike.)

Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15½; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

France Bevk:

REBEKOVI SE SELIJO

(Nadaljevanje)

Tonca doma ni molčala o selitvi, a je novica tudi po drugih poteh prišla iz doline. Po raztresenem naselju je zašumelo kot v uhjaku. Ljudje so Filipov korak obračali, ga premlevali in izražali svojo sodbo. Zgodilo se je že, da je kaka hiša ostala prazna, ker je bila prodana na dražbi ali so pomrli starejši člani družine, mlajši pa so se porazgubili po svetu. To je bilo zanje povsem nekaj naravnega kot prirodna nesreča. A da bi cela družina kar na lepem zapustila domačijo, se še ni primerilo. Ne bi se bolj čudili, če bi si kdo lastno hišo zažgal nad glavo. Med tistimi, ki so hodili delat v dolino in po ves teden živeli ločeni od družine, so bili tudi nekateri, ki so Filipu tiho zavdali. Toda vaščani so imeli preveč lastnih skrbi, da bi novica že v dveh dneh ne bila napol zastarela.

Le Marjeta je brez odihla letala okrog kot nabita puška. Govorica o razmerju med Filipom in Lizo je pobledele in nazadnje čisto stopila v ozadje, kakor da bi je nikoli ne bilo. Na tihem si je očitala, da je bila končno ona, ki je s svojim jezikom spodbudila Filipa. Njena želja po zgražanju je dobila nove utesitve. Tega bi še v sanjah nikoli ne pričakovala. Prepričevala se je, da nad njeno rojstno hišo visi velika nesreča, ki jo mora preprečiti. A če bi se vprašala, v čem je ta velika nesreča, bi si ne znala odgovoriti. Dolgo je oprezovala, da je zatekla očeta samega doma. Tonce ni marala srečati, pred njo se je čutila poražena in se je bala njegove posmehe. V očetu, ki je bil novico prvi izvedel od snaha, pa je iskala zaveznika. Stari Rebeke — to je že vedela vsa vas — je bil ves zlomljen. Kot iz uma je tiste dni taval okoli razvalin, po gmajni in po gozdu, a ni našel miru. Venomer je nekaj delal, a bilo ni prav toliko storjenega, če bi ležal vznak v kaki senci in boljšal v zelene veje. Ponoči je prihajalo iz stene hrkanje in vzdihovanje, čisto je izgubil spanje. Izgubil se je ljudi, da jim ni bilo treba odgovarjati niti s pogledom niti z besedo. Tudi Marjeto je z nejevoljo sprejel, ko je s solzami planila predenj, in je ostro odmahnil z roko. "Nisem še re-

kel niti prve niti zadnje besede, je bilo vse, kar ji je dejal. Filip je Marjeti in očetu vse misli in občutke bral že iz oči. Bil je pripravljen na boj. Celotno razigran nasmeš se mu je pobilisnil v zenicah, ko se je ozrl po obrazih. Ni se veselil prizora, ki ga je pričakoval, a bi ga vendar nič več ne moglo omajati v sklepu. Če je rekel prvo besedo, bo dejal tudi zadnjo. Da bi le bilo že konec!

"O, vsa družina skupaj!" je vzkliknil narejeno veselo in se spustil na klop za mizo.

"Vsa," je rekla Marjeta hladno in kdo ve zakaj zganila z rameni.

Med stene je legel tesen, napet molk. Nihče ni hotel začeti. Oče je upiral pogled v mizo, Marjeta pa je z očmi iskala Drejca. Ko se je ta ozrl nanjo, mu je ukazujoče nekaj namignila.

Drejc je najprej pogledal v tla, nato po obrazih.

"Slišali smo, da nas nameravaš zapustiti," je slednjič dejal Filipu.

"Da, preselim se," je pritrdil Filip in si nervozno prižgal cigareto. "Nima smisla, da bi živel ločeno od družine..."

Stari Rebeke je bil dvignil obraz in z očmi ostro zasršel v sina.

"In jaz to šele od drugih izvem," je rekel zamolklo; stežka je zadrževal jezo. "Kakor da bi nobene besede ne imel pri stvari. Še ni teden od tega, ko si pristal, da bomo zidali."

Filip je bil v zadregi. Ni si upal priznati, da ni resno mislil s svojim pristankom. To bi očeta še huje razjarilo.

"Pristal," je rekel. "Pa sem se premislil."

"In jaz naj sam ostanem tu?" "Nikakor ne, oče. Tako nisem mislil. Tudi vi pojedete z nami. V novem stanovanju je tudi za vas čeden kotiček."

"In če jaz ne grem?" je stari Rebeke ostro vprašal in pest trdo položil na mizo.

Filip pomenka ni marel gnati na ostrino. A bilo je neizogibno, da mora govoriti jasno in odločno.

"Oče, ne bomo se prerekali," je dejal počasi, s poudarkom na vsaki besedi. "Tu se ni kaj prerekati. Sklenil sem, da se preselim in se bom preselil. Za to imam svoje dobre vzroke. Če

se bo kdo zaril tega kesal, se bom jaz, ne vi."

Filipova odločnost je očeta za hip razorožila. Tresla se mu je roka, ki jo je držal na mizi. Dotlej je odobral vse sinove korake. Zdaj je bilo prvič, da sta ostro trčila drug ob drugega.

"Da te ni sram!" je vzkliknila Marjeta.

"Kaj pa zemlja?" je vprašal Drejc. "Ali jo boš prodal?"

"Nisem jo kupil, zato je tudi ne bom prodal," je govoril Filip. "Prepuštam to krajevemu odboru. Ta bo že vedel, kaj naj pametnega stori z njo."

Ta beseda je bila tako nova, da je celo Tonca v začudenju široko razprla oči. Stari Rebeke, Marjeta in Drejc so se na dobro spogledali, kakor da ne morejo verjeti, da so prav slišali.

"Glej ga, za nič jo boš dal," je vzkliknil Drejc. "Meni jo prodaj! Senožet in gozd takoj kupim, če ne boš predrag."

"Tebi bi zemlje ne dal, četudi bi jo prodal," je rekel Filip.

Podr. št. 5 Slovenske moške zveze
Uradniki za leto 1950
Predsednik John Sever
Podpredsednik Frank Cesnik
Tajnik-blagajnik Tony Krampel, 1003 E. 66 Pl., Tel.: EN 5408.
Zapisnikar Frank Kuhar
Nadzorni odbor: Frank Kuhar, Tony Petkovšek in Louis Erste.
Zastopniki za Federacijo SMZ: Frank Cesnik, Tony Krampel, Louis Erste in Matt Zaman.
Seje se vršijo vsako 3. soboto v mesecu, soba št. 4 Slov. nar. doma na St. Clair Ave., ob 8. zvečer. Tajnik pobira ašesment vsakega 25. v mesecu v SND.

KADAR POTREBUJETE ZAVAROVALNINO
proti ognju, viharju in avtomobile, se lahko zanesljivo obrnete na
L. Petrich
19001 Kildeer Ave.—IV. 1874

SPOMNITE SE SVOJIH V DOMOVINI s POKLONOM

DOVOLITE, DA MI STORIMO TO ZA VAS

Hitro — Ekonomično — Sigurno

NE ČAKAJTE — NAROČITE SEDA!

Uspelo nam je dobiti redno zalogo prvovrstne moke, znamke "GOLD MEDAL," katero moremo za **NEDOLOČEN ČAS**—dokler zaloga traja—pošiljati v Jugoslavijo po **ZNIZANI CENI** in to:

GOLD MEDAL

moka v vrečah 100 funtov, s prevožno plačano do Reke.

\$8**GOLD MEDAL**

moka v vrečah 100 funtov, s prevožno plačano do najbližje postaje prejemnika.

\$11

OPOMBA: Vsled obstoječih obredb v Jugoslaviji, priporočamo, da pošiljatelj ne pošlje več kot dve vreči moke na eno osebo.

STANDARD PAKETI: Naši veliki izbori Standard paketov smo dodali paket "A," ki drži 100 funtov riža—long grain Carolina Rice—extra fancy.

Do najbližje postaje prejemnika \$25.00
Do Reke \$22.00

Predvidevajoč zvišanje cen kavi, a želeč obdržati naše dosedanje cene za Standard Pakete, smo ob času nakupili dovoljšno količino kave, in tako **naše cene Standard Paketa** ostanejo iste, a tako tudi **kvaliteta kave** v njih.

Pišite po informacije za pošiljanje Vašim v domovini teh vedno ekonomičnih paketov s hrano.

STREPTOMYCIN odpremimo potom avijona v vse kraje Jugoslavije po sledečih znižanih cenah:

10 gramov \$ 9.00	40 gramov \$36.00
20 gramov \$18.00	50 gramov \$43.00
30 gramov \$27.00	100 gramov \$83.00

OPOMBA: Pošiljatelj opozarjamo, da smo mi za vsa naročila samo posredovalci med pošiljateljem in onih oblasti, ki sprejmejo v svojo last na postaji vsako naročilo pošiljatelja.

NAJBOLJŠO POSLUGO VAM DAJE
DOBROVOLJNI ODBOR, INC.
245 West 18th St., New York 11, N. Y.
Tel.: Watkins 4-9016

"Pa jo imejte!" je rekel Filip. "Vračam vam jo."

Marjeti so se pohlepno pobesile oči, vsa se je razživele.

"Vzemite jo!" je z visokim glasom silila očeta. "Oče, vzemite jo, ko vam jo ponuja! Ne bodite trapasti!"

"Saj je tudi vzamem," je dejal stari Rebeke počasi, s trmasto odločnostjo. "Ne pustim je vreči za nič. In tudi ne prodati. Tu ostanem! Nikamor ne pojdem! Le mrtvega me bodo odnesli odtod..."

Od razburjenja mu je glas drhtel in se mu iznenada prelomil. V jezi ni tehtal besed, a bilo je očitno, da tako govori kot misli.

"Oče, preselite se k nam!" je hitela Marjeta vsa v ognju. "Kar k nam se preselite! Imeli

Zavarovalnina
proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA

DANIEL STAKICH
AGENTURA
15813 WATERLOO RD.
KE 1934

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S BASEMENT

Nekaj izrednosti na naši januarski razprodaji za prihranitev Potrebščine za novorojenčke in deco

POSEBEN NAKUP! Ročno obšite Philippine

OBLEKCE in HLAČKE

Regularne vrednosti \$1.39 do 1.99

Lepi stili, v natančno, ročno obšitih oblekah in hlačkah, ki so bile narejene na Filipinih. Izberite med belo in pastelnimi barvami.

1.00
vsako

1.99 otroški
"Beacon"
Blanketi

1.69

1.00 "Beacon" Wrapping blanketi 77c
Z manjšimi hibami. 30x40-inčev velikosti. Modre ali roza.

"Beacon" blanketi za zibelke 1.00
Z manjšimi hibami. Mere 36x50. Obrobjene z rayon satenom. Roza ali modre barve.

3.99 blanketi za zibelke 2.99
50% volneni, 50% rayon. Z manjšimi hibami. Mere 36x50-inčev.

1.89 Halja in bootee seti 1.00
Z manjšimi hibami. Iz močne flannelette; samo roza barva.

1.99 Pletene nočne obleke 1.00
Stili v enem ali dveh komadih. Samo sive barve. Mere 1 in 2.

1.00 Otroški bombažni Cardigan 1.00
Gosto pleteni jopiči iz bombaževine v beli, rumeni ali modri barvi.

1.50 Denim Dungarees 1.50
Z zipperjem spredaj za dečke; z zipperjem na strani za deklice. Z namernicami. Mere 3 do 6X.

39c Dvojne teže, z elastičnim pasom. Samo bele barve. Mere 8 do 12.

Poštna in telefonska naročila sprejeta—Pokličite CHerry 3000 Basement oddelek z otroško opravo

Otroške 1.99 in 2.99 2-KOMADNE OBLEKE \$1
Z manjšimi hibami; iz jersey in bombaža. Kratki boxer stili, s pisanimi srajcami. Mere 2 do 6.

Potrebščine za novorojenčke

59c "Nazareth" srajce, dolgi ali kratki rokavi 2 za \$1.00
69c in 88c Flannelette nočne srajce in kimone (neregularne) 2 za \$1.00
69c Pletene nočne srajce, dobro narejene 2 za \$1.00
Kotninaste rjuhe za zibelke, 45x72" \$1.19
39c in 59c Prešite podloge, nereg., 17x18" 5 za \$1.00
1.99 Chenille pregrinjala za zibelko \$1.00
59c Pepperell Receiving blanketi 2 za \$1.00
2.29 Gumijaste rjuhe, 36x54" \$1.69
59c Obrazne brisače, mere 20x30 inčev 29c
9.95 Bela oprava za krstijo, 2-komada \$5.95
1.59 Vse-volneni Sacques, beli, modri, roza \$1.00
2.99 Corduroy Robe seti (nereg.) \$1.59
2.29 Plastična pokrivala z zipperjem za modroce \$1.99

2.49 vredne Gauze plenice 1.99
27x27-inčev velikosti. Mehke in sanitarne. 1.99 ducat

Plastične potrebščine za novorojenčke

Plastični sedeži za otroške visoke stole, roza ali modre barve \$1.00
Plastične podloge, roza ali modre \$1.00
Plastične podloge za košare, roza ali modre \$1.00

(Nobena C.O.D. naročila spod 2.01, davek vklj., se ne sprejme)

SLIŠITE

ELMER BENSON

Predsednika narodnega odbora Progressivne stranke

in IRMA HENDERSON

Uradnico detroitske Progressivne stranke

ISRAEL EPSTEIN

Avtorja in komentatorja novic

JAVEN SHOD

v soboto, 21. januarja—8. zv. Ballroom
PUBLIC AUDITORIUM—Splošna vstopnina 40c

PROGRESIVNA STRANKA OHIO